

sest kui üks neist minu haua eest hoolt kannab, saab see üksi need sadatuhat rubla eneselle, et neid aga mitu, siis saab see summa ainsastest nende keskis säutud, kõikidele ühe palju. Peaks aga juhtuma, et ühe aasta sees kellegile meeles ei tulagi minu haua kohendada, siis saab kõik see summa kaa veel meie linna vägede jäiks jäema."

Kõik pealkuuljad olid kahivatand näust, ühed häbi, teised viha pärasi, et naad nii väga hoolimatta olid surmud härra Sorelli haua pärast olnud. Olga üks aga lõi pumasjeks valgeist, et tema oma liituj selle testamendi sõnadest kuulis; röemu pärast, nagu räägiks nende lahkunud sõber lahkleid tänamise sõnu tema vastu, ja hing jäi t'al rindu kinni, kui see peale mõtles, et sada tuhat rubla nii äkkiselt tema pidid olema. See suur hulk raha oli kaa ünniotsuseks noore neiukäes, sest sellega on ta igapidi palju head mõistnud teha, nii kui kaa suurt kasu saata.

Sedavõi oli üks kasi teist pesnud. Olga näitas väähama andi eest töeliku tänu üles ja veel hauast ulatas lahkund Sorelli härra kasi teda veel suurema andiga tänamama.

Teised kõik aga kahetessid isinences: oh, meie rumalad! — aga mis see kõik enam aitas; sest aina ainus sünd ainsat palka saab!

Weel üks naljatülike juurest Klausist ja väikesest Klausist.

On juba mõnda aastat tagasi, et kord ühes kalendris naljakas lugemine oli suurest Klausist oma rumala tarkusega ja väikesest Klausist oma targa rumalusega ja kuidas esimene viimase läbi viimaks otsa sai. Suur Klaus oli ülepea üks edew fergats, kes kõik tahtis teada, aga ühtigi ei mõistnud.

Juhus t'al kord jälle äppardus mõisa-härraga, et see teda pidid muhtluse alla jaatma, sest suur Klaus oli suurt pettust teinud. Omets lubas mõisa-härra teda sūüst lahti mõista, kui mehike temale nelja küsimiste peale teaks vastust anda. Need neli küsimist aga ähvardasid suure Klaus'i piiskerit mõistust hoopis metja viia ja need kolm pääwa, mis talle járälmütslemiseks olid antud, olid t'al päris piinapääwad. Juba esimese pääwa õhtul tahtis ta meest äraheita, teisel pääwel kiskus ta oma suures hinge hädas mõne hea pentükie juurteid peast ja kolmandamal pääwel louna ajal wettis ta labida kätte ja läks metja. Seal ühe pool kuinud kuuse kõriwas hakkas auku maa siisse kaevama. Kui ta veel alles tööl oli, tuli väike Klaus lustilisult seda teed mööda ja küsis, mis teine seal tehta.